

Oameni pământești - oameni duhovnicești

Duminică, 30 septembrie 2007

Gili Cârstea

La primul Lui contact cu mai marii din Sinedriu, la prima Lui declarație oficială, Domnul Hristos a spus doar atât: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica” (Ioan 2:19).

Biserica lui Hristos nu a înțeles nici până astăzi că “El le vorbea despre Templul trupului Său.” Sau, mai precis, nu dorește să înțeleagă semnificația spirituală a acestei declarații uimitoare.

Hristos credea – și nu se temea să o spună public – că trupul, ființa Sa, este o locuință a Șekinei, un tabernacol în care Dumnezeu locuiește, vorbește, trăiește, acționează.

Adăugați la această explicație a lui Isus predicarea insistentă a lui Pavel, că omul este un templu al Duhului Sfânt, cu magistrala declarație: “Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește într-adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihăririi. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (Rom 8:9:11).

Ascultați și ce spune Dumnezeu prin Ezechiel, la acest subiect: “Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima din piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele” (Eze 36:26-27).

Nu uitați nici de Maleahi: “Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite” (Mal 3:1-3).

Când veți pune toate aceste declarații laolaltă, și le veți studia în lumina scopului lui Dumnezeu din veacuri veșnice dezvăluit prin Spiritul Profeției, atunci nespuse de prețioasă doctrină adventistă a sanctuarului va prinde viață, și va deveni o forță ce nu va putea fi oprită de toate invențiile infernului.

Cu o excepție: Ele nu vor putea fi înțelese dacă sunt analizate cu “vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească” (1 Cor 2:13). Taina evlaviei – Hristos în voi – nu poate fi pătrunsă de oameni firești, pământești, care nu înțeleg scopul lui Dumnezeu în creațiune, și intenția Sa veșnică de a împărtăși natura Sa divină cu toate ființele inteligente create.

Declarația lui Pavel sună acum mai tunător decât oricând: “Voi nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi.”

Fără această locuire, și fără înțelegerea scopului lui Dumnezeu urmărit prin ea, putem să ne jucăm de-a religia oricât vrem, natura umană nu se schimbă, nu se cultivă, nu se ameliorează, nu se reformează. Doar va deveni mai fină, mai elegantă, în înșelătoria milenară în care se complăce. Ne va lua ochii cu zdrențele eticii umaniste, ca să nu băgăm de seamă că este “nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea” (Ier 17:9), și că “din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate, și nealinate cu untdelemn” (Isa 1:6).

Vă puteți imagina ce obstacol formidabil a fost, chiar pentru Dumnezeu, să comunice adevăruri spirituale unor oameni firești, pământești, precum Nicodem și colegii lui? Ce diferență formidabilă cu privire la planul de mântuire între ei și Pavel! Și ce a produs diferența? Pavel a acceptat scandalul crucii, și a fost dispus să suporte consecințele. Doar așa i-au căzut de pe ochi solzii înaltei teologii pe care o învățase la picioarele lui Gamaliel. Acum putea să spună din experiență proprie: “Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește” (1 Cor 2:14).

“Lucrurile Duhului lui Dumnezeu” sunt, pentru timpul nostru, concentrate în ecuația “Hristos în voi = nădejdea slavei.” Cu alte cuvinte: Doriți să vedeți slava lui Dumnezeu în neprihănirea lui Hristos? Atunci acceptați scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice. Doar astfel se va sfârși taina lui Dumnezeu.